

HOE STAAT HET?

Damestoneel in zeventien scènes

door

FRANK NIJHUIS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HOE STAAT HET?** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **FRANK NIJHUIS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **2026 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **3** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Gebruik rekwisieten veilig, lees meer bij tab voorwaarden op onze site.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Adèle (Adelé) ter Brug - Adèle is een workaholic en houdt vast aan oude ideeën. Duldt geen tegenspraak.

Angela Jagers - Angela Jagers is een gezagsgetrouwe PA. Maar heeft meer in haar mars.

Margot ter Brug - De zus van Adèle. Is ruim dertig jaar geleden noodgedwongen naar Australië vertrokken. Maar wil nu weer terug in het familiebedrijf.

DECOR:

Zoveel mogelijk oranje en gele stoffen, accenten etc.

AANVULLING:

De teksten in de spotlight zijn gedachten. De tussen haakjes teksten zijn opgenomen en worden met galm afgespeeld. De andere worden op toneel uitgesproken. De spelers zijn dus 'in gesprek' met zichzelf.

SCÈNE 1

(Kantoor)

(Adèle staat met de rug naar het publiek. Voor het bureau met uitzicht over de stad. Is aan het bellen.)

ADÈLE: Meent u dat werkelijk? Hahaha. *(honend lachje)* Heeft u enig idee waarmee u spreekt? (.....) *(geschokt)* Het is Adélé en nee, we hebben geen kledingzaak maar een modehuis. Du Pont is de naam. (....) Mon ami, Ik hoef u toch niet uit te leggen wat het verschil is? Weet u wat? Ik ben er wel klaar mee. Ik geloof niet dat ik verder nog zaken met u wil doen. (.....) Hoezo dat had u net zelf ook al aangegeven? Het is helemaal niet aan u om ons contract te ontbinden. Wat verbeeldt u zich... *(opgehangen)*Hallo?....hallo?!!

(Tijdens het gesprek is Angela binnengekomen en staat linksvoor op een afstandje te wachten. Adèle draait zich aan het einde van haar telefoongesprek om.)

Wat doet u hier? Wie heeft u binnengelaten?

ANGELA: *(zenuwachtig)* Ik kwam voor mijn sollicitatiegesprek als personal assistent. De portier zei dat ik wel door kon lopen.

ADÈLE: *(beseft)* Oh. Ja. Juist. *(pakt de brief en CV van het bureau en leest)* Angela Jagers?

ANGELA: *(ietwat jolig)* Yes!! That's me!

(Adèle kijkt haar strak aan.)

ADÈLE: Nou. That was you. Je kunt wel weer gaan.

(Adèle draait zich weer richting bureau en kijkt in de papieren. Angela is in shock. Weet niet wat te doen. Blijft van schrik staan. Na even draait Adèle zich weer om en ziet tot haar verbazing dat Angela er nog staat.)

Je kunt de uitgang niet vinden?

ANGELA: Euhm. Jawel. Maar euhm. Ik was zo vereerd om door modehuis 'Du Pont' te zijn uitgenodigd. *(verrukt)* Ik vind deze zaak 'by far' het mooiste en meest fascinerende modehuis van heel West-Europa. Ik geef toe dat mijn Engels niet zo goed is, maar daar wil ik wel aan werken. Ik kan een cursus volgen. Morgen nog als u dat wilt?

(Adèle is gevleid, maar wil niet gelijk toegeven. Ze loopt richting Angela.)

ADÈLE: Modehuis Du Pont staat voor chique, stijlvol en sophisticated. Ik kan niet zeggen dat deze woorden het eerst bij me opkomen als ik jou zo zie, Angelique.

ANGELA: *(verbetert)* Angela. Maar ik kan me heel snel aanpassen. Wat dat betreft ben ik net een kameleon. *(lacht wat schaapachtig)*

(Adèle zegt niks en bekijkt Angela van top tot teen.)

ADÈLE: Ik vind de vergelijking met een kameleon niet zo passend, want als dat zo was zou je nu wel wat anders dragen. Je bent bekend met onze basiskleuren?

(Angela kijkt snel om zich heen. Adèle ziet het. Alles is in geel en oranje.)

ANGELA: *(iets overdreven)* Natuurlijk. Dat zijn de primaire kleuren geel en oranje.

ADÈLE: *(sarcastisch)* Nou. Blind ben je in ieder geval niet. En oranje is een secundaire kleur. Maar goed. Alles is te leren.

(Adèle draait zich om en loopt terug naar haar bureau en gaat erachter zitten. Angela in afwachting.)

ANGELA: *(voorzichtig)* Betekent dat dat ik de baan heb?

ADÈLE: *(zonder op te kijken)* Je leert snel. Ik vind het fijn als je aan een half woord genoeg hebt. Dat scheelt mij tijd. En tijd is geld. Koffie.

ANGELA: Ja, graag.

(Adèle kijkt op.)

ADÈLE: Dat was geen vraag.

(Angela even in verwarring. Doet haar jas uit. Hangt het op en loopt van rechts naar links. Adèle kijkt op.)

Angelique! De keuken is daar. *(wijst naar rechts)*

(Angela rent terug.)

ANGELA: *(mompelt)* Angela.

(Is net af maar komt toch weer terug.)

Melk en suiker mevrouw?

ADÈLE: *(kijkt geërgerd op)* Koffie zei ik toch?

ANGELA: *(begrijpt het niet)* Ja?

(Adèle kijkt weer voor zich.)

(Angela beseft) Ah. Koffie.

(Angela gaat rechts af. Dan gaat de telefoon op bureau van de PA. Adèle werkt gewoon door. Telefoon blijft gaan. Angela komt op met één kopje koffie. Blijft staan. Weet nu niet wat te doen. Adèle reageert niet, is aan het werk. Angela loopt naar haar bureau (rechts) zet het kopje weg en neemt de telefoon aan.)

(Linksvoor in de spotlight staat Margot.)

(Angela hikkend) Met Angela Jagers.

(Adèle kijkt met walging op.)

MARGOT: Angela Jagers? Ik bel toch met Modehuis Du Pont?

ANGELA: Zeker, dat klopt.

MARGOT: En wie bent u?

ANGELA: Ik ben de personal assistent van mevrouw Du Pont.

MARGOT: Mevrouw Du Pont? Oké. Is zij aanwezig?

ANGELA: *(kijkt op)* Ja hoor, ze is wel aanwezig.

(Adèle maakt meteen een kill-gebaar)

(Angela hikkend) Oh nee. Toch niet. Ze was er net nog. Sorry.

MARGOT: *(grappend)* Oh? Of heeft ze zich gauw onder het bureau verstopt?

ANGELA: *(lacht schaapachtig)* Nee, ze heeft zich niet onder haar bureau verstopt. Dat zou toch gek zijn.

(Angela kijkt weer voor zich.)

MARGOT: Oké. Zou u tegen haar willen zeggen dat Margot gebeld heeft?

ANGELA: *(hardop)* Margot? Margot hoe nog meer?

(Adèle schrikt op.)

MARGOT: Margot ter Brug. Ik ben de zus van Adèle.

ANGELA: De zus van Adèle? Maar mevrouw Du Pont heet toch Adèle?

MARGOT: *(lachje)* Mevrouw Du Pont heet gewoon Adèle ter Brug.

ANGELA: *(slim)* Ah. Wacht. Du Pont, Ter Brug. Oké. Grappig.

MARGOT: Zeg haar maar dat ik morgen op kantoor kom.

ANGELA: Morgen hier op kantoor? Heeft u een afspraak dan?

(Adèle stort bijna in van ellende.)

MARGOT: Nee. Ik ben net terug uit Australië.

ANGELA: Australië? Bent u op vakantie geweest?

MARGOT: Zeker niet op vakantie. Ik heb er 30 jaar gewoond en ben nu weer terug in Nederland.

ANGELA: Oh wat leuk! Geweldig! Australië lijkt me helemaal te gek. Maar waarom bent u dan weer terug in Nederland?

(Adèle heeft het niet meer. Maar laat het gesprek lopen.)

MARGOT: Ik wil weer terug in de zaak die mijn zus van me heeft afgenomen.

ANGELA: Oh echt? Heeft zij de zaak van u gepikt?

(Adèle languit over het bureau. Angela ziet het nu en schrikt.)

Nou, mevrouw ter Brug, ik weet niet of mevrouw euhm Du Pont morgen tijd heeft.

(Adèle gebaart dat ze er morgen niet is.)

(Angela bevestigt) Nee, wat ik nu zie is ze er morgen niet.

(Adèle schrikt.)

MARGOT: *(verbaasd)* Wat ziet u dan?

ANGELA: *(beseft, doet alsof)* Euhm als ik zo in haar agenda kijk.

MARGOT: *(resoluut)* Ik ben er morgen, 12 uur. Ongeacht of ze er is.

ANGELA: *(bewust hardop voor Adèle)* Oké, morgen om 12 uur ongeacht of ze er is. Ik zal het doorgeven.

MARGOT: Dag mevrouw Jagers.

ANGELA: *(verlegen)* Mevrouw Jagers? Angela is ook goed hoor.

MARGOT: Dag.

ANGELA: Dag mevrouw ter Brug.

(Spot Margot uit. Margot links af. Angela legt de telefoon terug. Adèle ontploft.)

ADÈLE: Ben je wel goed wijs? Weet je wel wie dat is?

ANGELA: Uw zus Margot, begreep ik.

ADÈLE: Ja, die wil zeker weer in de zaak.

ANGELA: Is dat erg?

ADÈLE: Erg? Dat is een ramp. Zij is dertig jaar geleden naar Australië vertrokken omdat ik de zaak heb overgenomen van mijn vader na zijn dood.

ANGELA: Waarom is ze vertrokken dan?

ADÈLE: Ze was zo boos dat zij de zaak niet had gekregen. Niet eens een deel.

ANGELA: Dat is toch ook niet eerlijk?

ADÈLE: Nee, dat klopt. Ik had het testament vervalst.

ANGELA: *(in shock)* Wat bedoelt u?

ADÈLE: Ik had zelf een testament gemaakt waar in stond dat het modehuis voor mij was.

ANGELA: *(begrijpt het niet)* Maar waarom komt ze nu terug dan?

ADÈLE: Omdat 30 jaar na het overlijden van mijn vader zijn archief, documenten en artistiek erfgoed openbaar is gemaakt. Dat heeft zij dus blijkbaar ook ontvangen en daar staat heel wat anders in.

ANGELA: En nu?

ADÈLE: Geen idee. We hebben elkaar nooit meer gesproken.

ANGELA: Heeft u nog meer broers of zussen?

ADÈLE: *(zucht)* Nee, gelukkig niet.

ANGELA: Maar dan gaat u toch samen in de zaak?

ADÈLE: Margot heeft helemaal geen smaak. Dat gaat nooit werken.

ANGELA: *(weet het ook niet)* Vervelend voor u.

ADÈLE: Of vervelend voor jou. Want dan heb je vanaf morgen geen baan meer. *(bedenkt)* Tenzij... jij zorgt dat mijn zus er van afziet en verdwijnt. Dan kan je blijven bij, hoe zei je dat ook al weer? 'By far het mooiste en meest fascinerende modehuis van West-Europa?' Hoe lijkt je dat Angelique?

ANGELA: Angela. *(blij)* Ik zou niets liever willen.

ADÈLE: *(gemeen)* Je hebt het zelf in de hand.

(Adèle loopt terug naar haar bureau. Angela kijkt. Ziet daar ook nog het kopje koffie staan.)

ANGELA: De koffie is koud.

ADÈLE: *(kijkt niet om)* Tot morgen Angelique.

(Angela wil verbeteren maar ziet er vanaf. Pakt haar Jas.)

ANGELA: Ja. Tot morgen.....ik ben heel blij dat ik hier mag komen werken.

(Adèle reageert niet en Angela twijfelt nog even en loopt links af.)

(Licht uit)

SCÈNE 2

(Spotlight)

ADÈLE: (Je doet paniekerig.) Paniekerig? Ik doe helemaal niet paniekerig? (Jawel. Als jouw geweten ken ik je als geen ander.) Ik heb niet om deze gedachten gevraagd. (Nee, dat klopt, maar ik ben voor altijd aan je verbonden.) Nou, mooi is dat. Weg impulsiviteit. (Hoe vind je dat het gaat dan?) *(overdreven)* Het voelt allemaal zo goed voor mij. Ik heb alles onder controle. Het lot is mij goed gezind. (Het lot?) Ja. Want hoe mooi is het dat juist vandaag Margot tevoorschijn komt net nu ik die nieuwe PA heb aangesteld. Die Angelique is zo begaan met de zaak dat ze mijn boodschap wel begrepen heeft. Margot komt hier niet binnen. Einde verhaal. (Einde verhaal?) Dan kan ik dit straks voorgoed achter me laten en opnieuw beginnen. (Opnieuw?) Ja, een nieuwe start. Mijn zus voorgoed op afstand. Heerlijk! (Ik help je het hopen.) Nou weet je, aan dit soort gedachten heb ik helemaal geen behoefte, dus... *(maakt wegwuifgebaar in de lucht)* weg daarmee!

(Spot uit)

SCÈNE 3

(Kantoor)

(Licht aan. De volgende dag. Van links komt Margot op. Onderzoekend kijkt ze rond.)

MARGOT: *(voor zichzelf)* En dit is dus voor de helft van mij.

(Dan komt van links Angela met papieren in haar hand waar ze op kijkt. Heeft niet direct in de gaten dat er iemand is.)

ANGELA: *(schrikt)* Goedemorgen. U bent? *(kijkt verschrikt om zich heen)* En hoe komt u binnen?

MARGOT: *(verzint)* Euhm...Ik ben Judith...Judith Moorman.

ANGELA: *(opgelucht)* Oh, gelukkig. Ik dacht even dat u Margot ter Brug was. Die mocht ik absoluut niet binnenlaten.

MARGOT: *(laconiek)* Oh? Wie is zij dan?

ANGELA: Dat is de zus van Mevrouw Du Pont. Die moest ik afpoeieren. Maar ik had eigenlijk gelijk al kunnen zien dat u haar zus niet bent, want u lijkt ook helemaal niet op haar.

MARGOT: Nee?

ANGELA: *(enthousiast)* Nee! Mevrouw Du Pont is veel stijlvoller en modieuzer dan u.

MARGOT: Oké? Dank je.

ANGELA: *(beseft)* Oh, zo bedoelde ik het niet maar Mevrouw Du Pont is echt heel mooi en gracieus. *(glimlacht, ziet haar voor zich)* Maar goed, u had een afspraak?

MARGOT: *(is nog niet klaar)* Waarom mocht je haar niet binnenlaten?

ANGELA: Nou, mevrouw Du Pont stortte gisteren bijna in toen ze in de gaten had dat haar zus wilde komen. *(kijkt om zich heen)* Niet verder vertellen hoor, maar mevrouw had het testament van haar vader vervalst. Daarmee heeft ze die zus uit de zaak gewipt.

MARGOT: *(verbaasd)* Eruit gewipt?

ANGELA: Ja, zoals ze vertelde heeft die Margot helemaal geen smaak. Het zou het einde van Modehuis Du Pont hebben betekend als zij in de zaak was gekomen.

MARGOT: Oh. Oké. En daarom heeft 'Mevrouw Du Pont' het testament dus aangepast?

ANGELA: Ja, slim hè? Daarmee heeft ze het modehuis gered. *(laconiek)* Soms moet je het lot een beetje sturen, zeg maar.

MARGOT: Hm. Ja, heel ...slim.

ANGELA: *(beseft)* Maar dit heeft u niet van mij hè? Ik werk hier nog maar een dag. *(lachend)* Echt, u moest eens weten. Er is nu al meer gebeurd dan in mijn vorige baan in 10 jaar. *(bedenkt opnieuw)* Maar hoe komt u eigenlijk binnen?

(Op dat moment komt van links Adèle op. Ziet haar zus en blijft van schrik op afstand staan.)

ADÈLE: Margot?

(Angela hoort haar en draait zich om.)

ANGELA: *(lachend)* Nee, dit is Judith Moorman.

(De zussen kijken elkaar strak aan. Angela ziet het en kijkt van de één naar de ander.)

MARGOT: Adèle. Goed je te zien.

ANGELA: *(beseft)* Niet!? *(doet hand voor de mond)* Maar u zei?

MARGOT: Klopt. Soms moet je het lot een beetje sturen, zei je toch?
(houdt de sleutel omhoog) Dit zat bij de stukken die ik toegestuurd heb gekregen.

(De zussen lopen naar elkaar toe. Geven elkaar heel afstandelijk drie kussen.)

ADÈLE: *(ijzig)* Wat een verrassing?

MARGOT: *(cynisch)* Ja? Is dat zo?

ADÈLE: *(schakelt)* Angelique. Koffie graag.

(Angela schiet de keuken in. Margot loopt rond en kijkt.)

MARGOT: Oranje en geel? Wat dacht je? Papa is dood dus laat ik het maar veranderen.

ADÈLE: Blauw en groen is boerenfatsoen. Ik moest met de tijd mee.

MARGOT: Met de tijd mee? En dit heb je nu al meer dan 30 jaar?

ADÈLE: *(licht enthousiast)* Het werkt nog steeds. Het is ons visitekaartje.

MARGOT: Laat me niet lachen. Ik heb de jaarcijfers bij de accountant opgevraagd. Ik zie de laatste 10 jaar alleen maar een omzetsdaling. Ik weet dus niet goed wat je bedoelt met 'het werkt nog steeds'. Ik ben verbaasd dat je zelfs een PA in dienst hebt. Waar betaal je haar van?

ADÈLE: *(schuldig)* Ze is nog niet betaald.

(Dan komt Angela van rechts met twee kopjes koffie met een koekje erbij.)

ANGELA: *(opgeruimd)* Ik dacht ik doe er een koekje bij. Ergens is er toch ook een feestje als je je zus na zoveel jaar weer terug ziet.
(geeft de kopjes aan) Ik heb mijn zus al drie jaar niet meer gezien, maar om eerlijk te zijn, daar mis ik ook niks aan. Zij leeft zo in haar eigen....

ADÈLE: *(onderbreekt)* Dank je wel Angelique. We redden ons wel.

ANGELA: *(verbetert)* Angela. Maar ik kan ook notulen maken als jullie met elkaar overleggen?

(De beide zussen zeggen niks maar kijken beiden Angela aan.)

(Angela begrijpt) Oké.... ik begrijp het ...Jullie weten me te

vinden.

(Angela gaat links af. Margot loopt rond. Adèle kijkt haar na. Het is stil.)

ADÈLE: *(onrustig)* Wat is je plan, Margot?

(Margot zegt niks en kijkt rond.)

(Adèle licht paniekerig) Het spijt me echt. Ik had het niet mogen doen.

(Margot staat stil. Kijkt uit het raam met de rug naar Adèle.)

(Adèle paniekerig) Toe zeg iets Margot. Er was niet genoeg ruimte voor ons allebei in de zaak. Dat weet jij ook.

(Margot draait zich rustig om en kijkt om zich heen.)

MARGOT: *(armen wijd)* Niet genoeg ruimte?

ADÈLE: Wij zijn veel te verschillend. Dat was een catastrofe geworden. De zaak zou failliet zijn gegaan.

MARGOT: En dat wist jij al direct nadat papa zijn laatste adem uitblies?

ADÈLE: Doe niet zo harteloos.

MARGOT: *(boos)* Harteloos!? En dat zeg jij? Je hebt mij onterfd!

ADÈLE: *(paniekerig)* Anders had ik niks gehad. Je was altijd al papa's lievelingetje.

MARGOT: Dus je dacht, ik pas het testament maar aan en lieg mijn zus voor?

ADÈLE: *(probeert nog)* Je hebt het toch fijn gehad in Australië?

MARGOT: Daar moest ik naartoe omdat ik hier niets meer had. Dat weet jij ook. Dat was mijn enige optie.

(Ze blijven allebei stil. Dan komt Angela van links om de hoek.)

ANGELA: *(vrolijk)* Nog koffie dames?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto